

Հիմա, սիրելի ընթերցող, երբ Տիրուղը անհուն ողորմութեամբ մեղքերէն ազատուեալ չնորոգ վայելեցինք, և Տեառն Մերայ Գարութեան անսխալ պիտի լսենք ողջ մտքը և ողջ մարմինը, զգանքը մեծութիւնը մեր Տիրոջ բարութեան, և աշխարհքը ինչպէս զարակաւ մեղքին աղմկին մէջ, իրաւ իմէ թէ Տիրոջ գութը միշտ կը գործէ, զայն Գարութեան իր հրաշքը մէկ անգամ միայն կատարել, և ուրախ կըլլանք իմէ թէ այդ մէկ օրինակը բաւական լիակաւ մեզի, կեանքի սայթաքումներուն մէջ ևս կատարուեալ ունենանք մեզի բերել ուղղութիւն, Տիրուղը խօսքը պահենք կրօնը իրաւ անսպառ քահանայի հոգեւոր կազմութեան: Տոնական օրերը մարմնաւոր հեղանակի բերել աղբիւր և պարտաւոր չնկատենք, այլ ռիւսմանք հոգեւորապէս, և խորհրդք թէ հաշիւ մը ունենք ապաւ Տեր Տիրուղ, մեր կեանքին հաշիւն է այն, զոր վաղ լսանք անգամ պիտի մարտնչեն: Մտնէ մեզի համար եւ ամէնէն բաղձալէզ կրօնականութիւնն է, բայց թրիստութեան համառոտութեամբ կենցաղավարելու պէտքը միշտ ալքի առջեւ ունենանք, որոցն էլ արժանի ըլլանք մեր Տիրոջ կենցաղորդ Գարութեան չնորոհներուն: Այլադրին կեանքին հասցեւոր, շահեւոր և գործիրու ընդհարումը պէտք է թուրքերէն կտրաւորել զմզջ մեր հաւատացեալի պարտականութեանց առջեւ: Եւս դարձեալ կը կոկնքեմ թէ ասմէն գործի մէջ հոգիներն արդար իստիւր պէտք է հանել, եւ այն տանն իրարմէ մտազոյ ու պայծառ երեսով կրօնային զեմաւորի մեր Փրկիչը իր կեցերոգ զայտաւան ժամանակ, ամպերուն վրայ, ազադակցով անոր զարմեալ, Օրհնատը եկեալ յաւան Տեառն, և մտել զառակարցին մէջ անոնց ստորեք Աստուծոյ օրէնքը պահեցին, Աստուծով զօրացան, և Աստուծով լալով իրեցան իրենց հոգեւոր գործաւանդութիւններուն մէջ:

Այս իսկ է համառ բաղձանքը, զոր հետապնդ կը անդամեմ նախ իր անձին համար, և ապա իր բաղմամբի ընթերցողներուն, որոնց հետ զարմեալ կը յայտայ Աստուծոյ կամեցողութեամբ և արդար ողորմութեամբ հաղորդակցութեան մտքին սոյնօրինակ կրօնակաւ աւարիներու մէջ, և արժայեի ըլլալ մաղթելի, ի սրտէ ամէն հոգեւոր յաղթութեան, Մեծ Յօնիս բովանդակ չնորոհները յայցելով հասարակաց Տիրոջմէ, և աւելոր եկեղեցւոյն հոգեւորոգ բարասար, թէ

ՔՐԻՍՏՈՍ ՆԱՐԵԿԱՐ Ի ՄԵՆԵՆԼՈՅ

ԵՐ. Տ. ԱՆԴՐԵԱՍԻԱՆ

ների հանրային կենսերին մէջ որ կուգայ Լիւսի Եղեմաթուրի օթելը կ'իյնեամք, անանի մեամամբողք, անկող մարդը զգաւ է վաճել մը քառու որ կ'ընդերես չտեսնայ, քանի որ չգիտեր անոնց յարգը։

—Մենք ալ առկի բերան այնպէս ուղիւնք, յարեք ծառան, բայց ետքը ներսնունք որ երեսասարդը խիտ աղմակաւոր մէկն է ու դէմքին զգեցելութեան չափ ալ ներքին հատուկիւն ունի, եւրոպական լեզուներուն ասէնք ալ կրնայ խօսիլ գրեթէ Է նիգուրկազը կատարելը քաղաքահիթուած մարդու մը երեւոյթը իր ցուցնէ ինչպէս դիտել, մեր յիշելը պատուաւ որ ու բարձրաստիւնն ինքերի կուգան, առաջիկ օրերը երբ երեսասարդը եկաւ, եւրոպացի աղմուկաւոր ու կարծեցիկը այնպիսի նուրբ որ ու փափկանեղուն, ետքը հիւսնեղութեան պարագային հակցանք որ Հայ է, ու շատ պատուաւոր Հայ մը Ե նիգըձեր միծուխեան նման։

—Հայ է, հարցուց Կեօկուաւ որ արդէն կուհանք ցիւած էր երեսասարդին ով ըլլայն ու ծառային շաշալած քաղաքաներէն ալ աւելի զգրուած՝ անոր դէմ։

—Այո՛ Հայ է, Հրաշխ է անունն ալ, հիւսնեղութեան աստե՛ն ասէն օր Ե այնքնիլ իրեն Պարզեղեան է Բէօնիս, դառաւ ծառան, կարծեմով որ այսպէսով ալ աւելի հանձնի պիտի ըլլար մեծաւարդուտ խօսակիցին։

(Ծառնակիի)

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark horizontal band near the bottom edge, possibly indicating a binding or a stain. There is no text or other markings on the page.

ՅԵՐ ԱՆ ՏԱՐԻՆ
ԳՆԱՀԱՆՆԵՒ Տ. ՔԱՐԱՆԻՆԵՆ

MA

468

မာဝ်ယ

172

— 26 —

၇၄၂၇၄
၈၄၂၇၄

1994

4p¹⁰ / m

USE

unt. n.
t. unt.

27 f2

6 May

2646. 4

ՀԻՆԵՂ

03/04/00

4

2. 7. 19

44